

Planet 51 [Blu-ray + DVD]

Planet 51 [Blu-ray + DVD]

Nok et animasjonsprosjekt prøver seg på animasjonstronen. Nok en gang havner prosjektet langt under siktemålet. Nok en gang sitter Pixar trygt på toppen.

Planet 51
Jorge Blanco
Ilion Animation, HandMade Films
2009
Paramount
16:9 Widescreen (2,35:1, 1080p)
Dolby Digital DTS HD
86 min.
2

3

Invasjon fra jorden

Hvor mange "fra skaperne av Shrek"-filmer skal vi tåle?

Planet 51 er nok en digital 3d-animert langfilm som forsøker å cashe inn på suksessene til DreamWorks og Pixar. Debutregissør Jorge Blanco har slått seg sammen med Joe Stillman, manusforfatter bak

Shrek og

Shrek 2 for å lage denne spanske co-produksjonen med USA og England.

Det er en dag som alle andre på det rolige romsamfunnet Glipforg, et sted ikke så langt fra jorden og ikke så ulikt jorden. Planeten er befolket, som seg hør og bør, av grønne romvesen som levert et liv ikke så veldig ulikt 1950-tallets liv på jorden. Vi møter Lem (Justin Long) som nettopp har fått ny jobb på det lokale planetariumet og som er håpløst forelsket i skjønnheten Neera (Jessica Biel). Livet går sin vante gang inntil planeten invaderes av den amerikanske astronauten Charles T. Baker (Dwayne Johnson) og hans romskip.

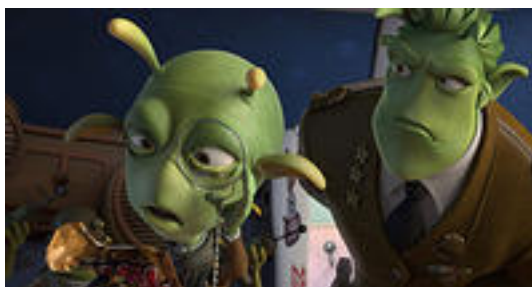
Baker er astronaut av den selvopptatte sorten og ser ikke ut til å bry seg nevneverdig om at han har landet midt blant et utenomjordisk samfunn. Han er mest opptatt av å komme seg hjem og cashe inn på sin kjendisstatus. Gjennom en serie tilfeldigheter kommer Baker i kontakt med Lem. Etter at den innledende panikken har lagt seg, og i motsetning til resten av Glipforg, samarbeider Lem med Baker om å komme seg tilbake til jorden. Det viser seg å bli vanskeligere enn først antatt, men med hjelp av gode venner og den overivrige robotsonden Rover blir selv det umulige mulig. Og kanskje det uopnåelige blir mulig i prosessen?

Hovedideen bak

Planet 51 er å snu den tradisjonelle invasjon fra rommet-historien på hodet. I denne filmen er det romvesnene som bli invadert og det er den heltmodige astronauten som utgjør "det fremmede". I utgangspunktet er det en forlokkende tanke å rokke ved normene uløslig knyttet til rominvasjonsfilmer, men da må det gjøres mer overbevisende og med mer kløkt enn det *Planet 51* makter. Det holder liksom ikke å bare snu rollene på hodet for å gjøre en historie interessant. Den stereotype våpengale militaristen General Grawl (Gary Oldman) blir ikke noe annet enn stereotyp selv om han har grønn hud og følehorn. Når gimikken først er avslørt, tar det ikke lang tid før den mister sin sjarme så lenge det ikke tilføres noe nytt.

Animasjonen er det spanske Ilion Animation som står for. De leverer en imponerende stykke arbeid til å være et såpass lite studio utenfor det amerikanske studiosystemet. Stilen som råder i *Planet 51* er ikke helt ulikt DreamWorks-produksjonen *Monsters vs. Aliens*, og representerer på ingen måte noe nytt, men stilen er gjennomført og bygger opp under 50-talls estetikken som dominerer filmen.

Planet 51 føyer seg inn i en etter hvert lang rekke digital 3d-animasjonsfilmer, hvor kjernemålgruppen er barn, men som legger inn en del krydderier slik at de voksne også skal få noe ut av opplevelsen. Hvis man legger godviljen til, kan det hevdes at *Shrek* startet denne trenden og slik sett kan også manusforfatter Joe Stillman ta noe av æren og med rette melke kua ytterligere med denne produksjonen. Her er det nemlig nok av musikalske og filmatiske referanser myntet på et mer sofistikert publikum enn det primære. Selv om ikke disse triksene imponerer eller kjennes spesielt spreke, så gjør det titteropplevelsen noe mer levbar. Det er nemlig ikke så mye annet å hente gjennom filmens knappe halvannen time.

Planet 51 faller i det sorte hullet av helaftens animasjonsfilmer som ikke gjør særlig inntrykk. Filmen synes smidd ut av kommersielle hensyn med en svært tynn historie som på ingen måte må fortelles. Det er her Pixars filmer skiller seg ut i den kommersielle sfæren - filmer som *WALL?E* og *Se opp* føles viktige for samtiden og man blir sittende igjen med et inntrykk av å ha sett noe som må fordøyes når filmen er over. Når det gjelder *Planet 51* og dess like, er det følelsen av tomhet som dominerer når skjermen har gått i svart.

Utgivelsen:

Disney startet en positiv trend med sine blu-ray-utgivelser hvor hovedfilmen også figurerer på DVD i form av en combipakning. Flere utgivere kaster seg på trenden, slik at publikum blir sittende igjen med en mer fleksibel pakke. Paramount skal ha takk for at de følger opp denne gode trenden.

Blu-ray-versjonen av

Planet 51 ser fantastisk ut. Bildet presenteres i 16:9 widescreen (2,35:1, 1080p) og brettes ut i all sin prakt. Lyden er også meget god hvor effektene gjør nytte av alle kanaler, mens dialog og musikk er godt sentrert.

Ekstramaterialet er det værre med. Vi blir tilgodesett med en dokumentar om produksjonen, hvor det meste handler om kjendisstemmeleggerne. Videre får vi se utvalgte scener i ulike produksjonsstadier, samt noen forlengde versjoner av enkelte scener. Intet spektakulært.

Oppsummeringsvis er

Planet 51 en film som plasserer seg blant den store hopen animerte langfilmer. Her er det ingenting interessant å hente verken for liten eller stor utover knappe 90 minutter lettglemt underholdning.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 13.07.10

Takk til Paramount for anmeldereksemplar.

Trailer Planet 51:

Ja

[Planet51_cover;](#)